

Η σκέπη της μετανοίας - Αββάς Ησαΐας

Όσον καιρό είναι το βρέφος στην

αγκαλιά της μητέρας του, αυτή συνεχώς το φυλάει από κάθε κακό και όταν κλάψει, αμέσως του δίνει τον μαστό της καμιά φορά το χαστουκίζει ελαφρά, δσο σηκώνει, γιά νά το φοβερήσει νά θηλάζει το γάλα της με φόβο και νά μήν είναι δύστροπο αν όμως κλάψει, το σπλαχνίζεται, γιατί βγήκε από τά σπλάχνα της το καλοπιάνει, το φιλά, το χαϊδεύει, ωσότου νά δεχτεί τον μαστό της.

Άν δείξουν στο βρέφος χρυσάφι ή ασήμι ή μαργαριτάρια ή όποιο άλλο σκεύος του κόσμου, αυτό τά κοιτάζει βέβαια, άλλα, καθώς είναι στην αγκαλιά της μητέρας του, όλα τά παραβλέπει, γιά νά θηλάσει από τον μαστό της. Δέν το μαλώνει ο πατέρας του, πού δεν δουλεύει ή πού δέν πάει νά πολεμήσει τους εχθρούς του. Ξέρει ότι είναι μικρό και δέν μπορεί έχει πόδια, άλλα δέν μπορεί νά στηριχτεί σε αυτά έχει χέρια, άλλα δέν μπορεί νά κρατήσει όπλα. Περιμένουν λοιπόν με υπομονή οι γονείς του, ώσπου νά μεγαλώσει.

Όταν μεγαλώσει λίγο και γίνει παιδάκι, και πάει νά παλέψει με κάποιον και εκείνος το ρίξει κάτω, δέν του θυμώνει γι' αυτό ό πατέρας του, γιατί ξέρει ότι ακόμη είναι παιδί. Όταν όμως γίνεται άντρας, τότε φαίνεται ή προθυμία του, αν έχει έχθρα προς τους εχθρούς του πατέρα του, και τότε και ό πατέρας του εμπιστεύεται σε αυτόν τα υπάρχοντα του, γιατί είναι γιος του.

Άν όμως, μετά από τόσους κόπους πού πέρασαν γι' αυτό οι γονείς του, γίνεται, όταν μεγαλώσει, ένας παλιάνθρωπος και μισήσει τους καλούς γονείς του και δεν υπακούει σε αυτούς και γίνεται φίλος με τους εχθρούς τους, αυτοί παύουν να το αγαπούν, το διώχνουν από το σπίτι τους και το αποκληρώνουν.

Και έμείς λοιπόν, αδελφοί, ας φροντίσουμε για τον εαυτό μας, να μείνουμε στη σκέπη της μετάνοιας, και ας θηλάσουμε γάλα από τους άγιους μαστούς της, για να μας θρέψει· και ας υπομείνουμε τον ζυγό της καθώς θα μας παιδαγωγεί, ώσπου να αναγεννηθούμε πνευματικά σύμφωνα μέ το θέλημα του Θεού και νά γίνουμε ώριμοι, φτάνοντας στην τελειότητα πού μέτρο της είναι ό Χριστός.

Αββάς Ησαΐας

Πηγή: dakriametanoias.blogspot.ca